

[Finansministeren.]

taget rimelige hensyn til alle sider. Så vidt har jeg også forstået forhandlingen her i dag, og det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at de 2 lovforslag henvises til behandling i lønningssudvalget.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om boligtilsyn.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1809, fremsættelsen i tidenden sp. 2650).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om sanering af usunde bydele.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1841, fremsættelsen i tidenden sp. 2650).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Carl P. Jensen: Gennem adskillige år har man her i landet talt om boligsanering som noget, der er påkrævet. Der er noget beskæmmende i, at man har talt mere, end man har handlet, medens de usunde og brandfarlige beboelsesejendomme gang på gang har været skueplads for menneskelige tragedier, og skumle baggårde i overbebyggede boligkarreer har været rammen om børnenes såkaldte friluftsliv. Derfor må man med tilfredshed konstatere, at den højtærede boligminister nu har indfriet det løfte, som regeringen har givet, ved at fremsætte de 2 lovforslag, vi behandler i dag.

I betragtning af den meget udførlige redegørelse, den højtærede boligminister

gav ved fremsættelsen af lovforslagene, og den meget omfattende kommissionsbetænkning, som den højtærede boligminister henviste til, og som giver et stærkt indtryk af et grundigt arbejde gennem de mere end 100 møder, der har været afholdt, tror jeg roligt, man kan fastslå, at der vistnok ikke kan siges ret meget om disse problemer, der ikke under den ene eller den anden form allerede er sagt. Jeg skal helt afstå fra at sige mere om den elendige og i alle måder dårlige boligmasse, der skal angribes ved hjælp af den adkomst, der skabes i den nu påtænkte lovgivning. Gennem afgivne betænkninger har vi fået kendskab til alt dette. Den højtærede boligminister har mindet om de ca. 80 000 lejligheder, der vil komme ind i billedet, og ministeren har i sin fremsættelsestale på realistisk måde omtalt de sociale problemer, der knytter sig til dette tal. Den dystre realitet kan bl. a. læses ud af dr. Vagn Christensens afhandling om de overbefolkede og usunde boligernes indflydelse på børnesygdom og børnedødeligheden.

De 2 lovforslag bygger, som det allerede er sagt, på de erfaringer, man gennem 20 år har indhøstet på grundlag af 1939-loven om boligtilsyn og sanering. At man nu deler funktionerne op i 2 love, betyder ikke, at man vil dele problemerne op i 2 områder, der ikke vedkommer hinanden; man gør det måske snarere for at præcisere, at angrebet på de usunde og brandfarlige boliger kan ske på 2 måder.

Lovforslaget om boligtilsyn tilsigter at forebygge, at der, som det siges i lovforslagets kapitel III, inden for det område, der omfattes af loven, opstår fare for sundhedstilstanden hos de personer, der skal bo eller opholde sig i de pågældende ejendomme, eller at de udsættes for fare i tilfælde af brand.

Den målsætning, der er udtrykt i lovforslagets kap. III, er angivet af kommissionen. Den giver tilsynet en tilsvarende beføjelse som den, der fandtes i 1939-loven, hvorimod man har indført en begrænsning af de påbud, der efter 1939-loven kunne gives om afhjælpning af mangler. Jeg er meget vel opmærksom på motiveringen for denne begrænsning, således som den er anført i bemærkningerne til lovforslaget. På den anden side forekommer det mig, at